

РЕШЕНИЕ

№ 402

гр. П., 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Димитър П. Бозаджиев
Асен В. Велев

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
като разгледа докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20235200500623 по описа за 2023 година

Производството е въззивно – по чл.258 и следващите във връзка с чл.538 и следващите от ГПК.

С решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 217 по описа на съда за 2023 година е допусната промяна на собственото име на молителя А. М. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Р.“ №**, ет.*, ап.* от А. на А..

Отхвърлена е молбата на молителя А. М. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Р.“ №**, ет.*, ап.* за промяна на бащиното му име от М. на М. и от Я. на Я..

В срок така постановеното решение е обжалвано от А. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен адрес:

гр. П., общ. П., ул. “Р.” №**, ет.*, ап.*, чрез процесуалния му представител адв. Д. , посочен и като съдебен адресат, в частта , с която е отхвърлена молбата му за промяна на бащиното и фамилното име.

Счита , че решението в тази част е незаконосъобразно и неправилно. Моли да бъде отменено и допусната исканата промяна на бащиното и фамилното му име.

За да отхвърли молбата за промяна на бащиното име от „М.“ на „М.“ и на фамилното име от „Я.“ на „Я.“ съдът се основал на факта , че бащата на молителя, който е покойник е с български имена. Такива били имената и на роднините му.

Тези доводи могли да бъдат обсъждани ако молителят бил роден с български имена, а не с турските, които са вписани в акта за раждане.

Молителят бил роден с имената А. М. Я., и за него били налице условията на чл.19а, ал.1 от ЗГР.

Завеждането на съдебното производство пред Районен съд П. в конкретния казус се наложило поради това, че бащиното и фамилното му име в акта за раждане погрешно са изписани с окончание за женски род - „М.” и „Я.” и при служебно възстановяване на имената Община П. няма как самоволно да премахне тези окончания.

Молителят бил роден с турски имена, името му било принудително променено и имал право да му бъде възстановено.

Държи на турските имена, с които се е родил и счита, че това е достатъчно основание и важна причина по смисъла на всеки закон, за да си ги възстанови и промени.

Писмен отговор от Общината не е постъпил.

В откритото съдебно заседание е участвал представител на Окръжна прокуратура.

Становището на Прокуратурата е ,че жалбата е неоснователна , изложени са подробни съображения.

Съдът , като прецени валидността и допустимостта на постановеното решение ,за да се произнесе по съществото на спора , взе предвид следното:

Производството е по чл.19 от Закона за гражданската регистрация.

В исковата си молба против Община П. А. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. П., общ. П., ул. “Р.” №**, ет.*, ап.*, ,представяван от адв.Д. , посочена и като съдебен адресат, твърди, че е роден през ****г. в гр. П. в семейство от турски етнос като семейството му било с турски имена.

Видно било от акта за раждане, че баща му е М. А. Я., а майката Н. М. Я..

При раждането на молителя също били дадени турски имена - А. М. Я., като била поставена и наставката – ов на бащиното и фамилното име.

През 80-те години на миналия век, когато имената на етническите турци в България били принудително променени, имената му били сменени на А. М. Я., като тези имена фигурирали и до днес в документите му.

Освен пред официалните институции, никъде другаде не ползвал българските си имена. Бил около 30-годишен мъж, когато имената били променени и бил станал известен навсякъде с турските си имена. Всичките ми роднини, съученици и приятели го наричали знаели като А. Я..

От дълги години живеел и работел в Германия, където общувал предимно с турци и там също всички го познавали единствено с турските

имена.

През 2003 г., подал в Община П., служба ЕСГРАОН заявление на основание чл.19а от ЗГР за възстановяване на предишните имена, каквото право е гарантирано на лицата, чиито имена са били принудително променени.

С Решение №7 от 26.02.2003г. на Кмет на Община П. поисканата промяна не била допусната .

Според него причината за отказа била допусната грешка , като имената били вписани с окончания като за лице от женски пол.

Моли да бъде допусната промяна на личното, бащиното и фамилното му име по следния начин: личното име от „А.“ на „А.“, бащиното име от „М.“ на „М.“ и фамилното име от „Я.“ на „Я.“.

Първоинстанционният съд е уважил молбата му относно личното име.

Писмен отговор от Община П. не е постъпил. Не е изразено становище и в хода на производството.

Представител на Прокуратурата на РБ не е участвал в първоинстанционното производство.

Съдът , като прецени доказателствата по делото и доводите на страните , прие за установено следното:

Не е спорно по делото , видно е и от представените писмени доказателства , че молителят е роден с имена А. М. Я.. Действително при вписване на имената има грешка , като са вписани окончания на бащино и фамилно име като за лице от женски пол. Родителите му също са с турски имена.

Впоследствие в акта е направено отбелязване за промяната на имената с български , както на него , така и на родителите му, като името е формирано като за лице от мъжки пол.

Видно от приетите доказателства –личен регистрационен картон и регистри на населението ,молителят фигурира с имената А. М. Я.. Родителите му са починали като, в регистрите фигурират с българските си имена. С такива имена са записани децата и такива имена носят повечето от роднините му по съребрена линия.

С решение на Кмета на Община П. през 2003 година не е допусната промяна на имената на молителя, поради това ,че заявлението му не е отговаряло на условия и ред ,определени с нарочна инструкция за прилагане на чл.19а от ЗГР. От тези доказателства не се изяснява причината за отказа за възстановяване на имената по административен ред , а този отказ подлежи на контрол , какъвто няма данни да е упражнен.

Депозирани са и показания от св.М. , който от 2000 година познава ищеца и сочи ,че той се представя и е известен с турските си имена – собствено ,бащино и фамилно след близките си и там ,където работи. Само

пред институциите си използва имената , посочени в документите му за самоличност.

При така установената фактическа обстановка , съдът намира ,че молбата е основателна.

За да отхвърли молбата за промяна на бащиното и фамилното име ,съдът се позовавал на разпоредбите на чл.13 и 14 от ЗГР и въззивната инстанция споделя доводите му относно приложението им.

В конкретната ситуация обаче , съдът е пропуснал да отчете факта , че молителят е роден през **** година и са му били дадени имената А. М. Я. .Имена с такова звучене са посочени и на родителите му. Промяната на имената му с български ,както на него ,така и на неговите родители е извършена, като за зачертани дадените при раждането и носените от родителите тогава имена и са вписани български имена. На самия акт няма отбелязване кога и на какво основание е извършено това ,но обстоятелствата ,времето и причините за извършването на такива действия са ноторно известни.

Като се изхожда от конкретния казус следва да се посочи, че в Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ съществуват два способа за промяна имената на българските граждани-този по чл. 19, ал. 1 от ЗГР /по съдебен ред чрез подаване на молба до съда, когато са налице предпоставките на цитираната разпоредба/ и този по чл.19 а ал.1-4 от ЗГР -по административен ред за граждани с принудително променени имена по време на т. нар "възродителен процес" .Касае се за две алтернативни възможности, като всеки правен субект има право да избира от кой законов ред да се възползва. Молителят е роден с турски имена и за него е бил и е напълно приложим административния ред. Без значение е, че молбата му е била оставена без уважение и ,че той не е атакувал административния акт , каквото право е имал.

Напълно допустимо е молителят да се възползва от регламентирания съдебен ред по чл. 19, ал. 1 от ЗГР, ако прецени, че по този ред правата му ще бъдат най-добре защитени, особено ако, както същият твърди, е срещнал спънки при опита си за реализиране на промяната по административен ред.

Правото на име е лично, абсолютно, нематериално, неотчуждаемо право, което нормативно е регламентирано с императивни правни норми. Наличието на важно обстоятелство по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР следва да се преценява във всеки конкретен случай, отчитайки неговите индивидуални особености, въз основа на доказателствата, изхождайки от общите принципи на гражданското право и обществения морал. Установена е и практика ,според която от понятието "важни обстоятелства", по смисъла на чл. 19, ал. 1, предл. 4 от ЗГР, не следва да се изключва субективното желание на лицето да носи определено име, особено когато това е свързано със съображения от етнически или религиозен характер предвид правото му на свободно самоопределяне по тези признаци, и исканата промяна няма за цел

въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции. Т.е. правото на всеки да се самоопредели по етнически или религиозен признак не е в колизия с императивната уредба на правото на име, доколкото е част от тази уредба.

Именно отчитайки това , съдът намира ,че желанието на молителя да носи имената ,които са му дадени при раждането следва да бъде уважено. От изложеното в исковата молба и от показанията на свидетеля е видно ,че лицето живее и работи в обкръжението на лица ,които също носят турски имена.

Няма значение ,че родителите му са починали без да възстановят турските си имена. Това според въззивният съд беше необходимо да се съобрази ако и молителят беше роден с български имена.

Няма данни лицето да цели въвеждане в заблуждение органите на реда или определени институции. Такива изводи не могат да се направят от данните за предишни осъждания на лицето – преди повече от 30-40 години.

Поради всичко изложено ,съдът намира ,че молбата следва да бъде удовлетворена , като се допусне промяна на бащиното и фамилното имена молителя от М. на М. и от Я. на Я..

Нормите на чл.13 и 14 от ЗГР предвиждат че бащиното име на всяко лице се образува от собственото име на бащата и се вписва с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен когато собственото име на бащата не позволява поставянето на тези окончания или те противоречат на семейните, етническите или религиозните традиции на родителите , а съответно фамилното име на всяко лице е фамилното или бащиното име на бащата с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен ако семейните, етническите или религиозните традиции на родителите налагат друго.

В конкретната хипотеза именно друго е налице , поради което е молителят следва да носи бащиното си и фамилно име ,така както му е дадено по рождение ,но без наставките –ов или –ев.

По изложените съображения ,Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на Районен съд П. , постановено по гр. д.№ 217 по описа на съда за 2023 година ,в частта , с която е отхвърлена молбата на А. М. Я., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. П., ул. „Р.“ №**, ет.*, ап.* за промяна на бащиното му име от М. на М. и от Я. на Я..

ДОПУСКА промяна на бащиното и фамилното име на лицето от М. на М. и от Я. на Я..

Препис решението да се изпрати на Община П. за отразяване на промяната в акта за раждане на молителя, както и на Бюро „Съдимост“ при

Районен съд – П. за сведение.
Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____